

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

Januari(4) 2021

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

In de voorlaatste nieuwsbrief werd verwezen naar de conferentie (3 lezingen) van mei 2018 over **DE OUDE (eerste) EVANGELISATIE**

DE NIEUWE OUDE EVANGELISATIE

**DE NIEUWE (tweede) EVANGELISATIE: HET MYSTERIE
VAN DE GODDELIJKE WIL**

Er kwam slechts een klein gedeelte aan bod van wat toen werd gebracht. Om tegemoet te komen aan de vraag nog meer hieruit te brengen nu graag wat er in feite aan vooraf ging. Een volgende nieuwsbrief zal dan het stuk brengen dat nadien aan bod kwam. Let wel, dit werd samengesteld en gegeven nog voor corona en al wat ermee gepaard gaat.

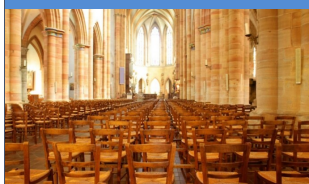
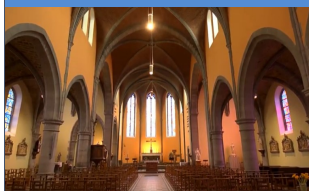
*“Ga uit over de hele wereld en verkondig het **evangelie** aan geheel de schepping” (Mc 16,15).*

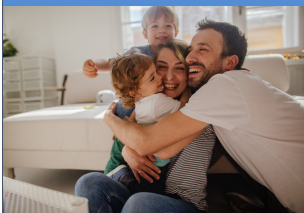
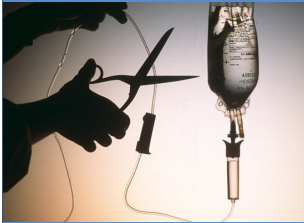
Vandaag lijken weinigen daar nog werk van te maken. Christus en Zijn evangelie zijn bij velen zoekgeraakt, zeker hier bij ons.

Er is zoveel geloofsafval. Kerken lopen leeg, kerken worden gesloten, kerken worden verkocht en voor totaal andere doeleinden gebruikt.

“Ach, Mijn dochter, wanneer Ik toelaat dat kerken leeglopen, bedienaren worden verspreid en het aantal missen vermindert, betekent dit dat de offers Mij tot ergernis zijn, de gebeden Mij beledigen, de aanbiddingen oneerbiedig verlopen, het biechten enkel tijdverdrijf is en zonder vrucht. Gezien Ik niet langer glorie vind maar belediging, gezien men geen gebruik maakt van het goede van dit alles, neem Ik het weg. Maar dit verwijderen van de bedienaren uit het heiligdom betekent ook dat het dieptepunt is bereikt en dat de variatie aan gesels zal worden uitgebreid. Hoe hard is de mens, hoe hard!” (deel 12 – 12.2.1918)

“Het Westen leeft alsof God niet bestaat.” (paus Johannes Paulus II)
En Kardinaal Robert Sarah hoorden we zeggen: “Het evangelie – dat evangelie dat aan allen zou moeten worden verkondigd - wordt door velen terzijde geschoven.

Evangelische waarden worden geminacht en de mens wordt herleid tot een object van plezier en winstbejag. In het Westen zijn er de wetten die toestemming geven om ongeboren kinderen te doden, die toelating verschaffen aan moord door euthanasie en geassisteerde zelfdoding - zowel op ouderen, ernstig zieken of mensen met een beperking. Er zijn de homo-huwelijken. Er is de druk van de genderideologie.” En de kardinaal ging verder: “Er zijn zo velen die trouwen om dan te scheiden en weer te trouwen om opnieuw uiteen te gaan en dit alles maar nog een keer te herhalen. De eerste slachtoffers van die schipbreuk zijn de kinderen. Ondanks alle mooie woorden over de rechten van het kind, ontberen velen een werkelijk ouderschap. Kinderen worden behandeld als objecten.

Het klassieke gezin wordt werkelijk ondermijnd. Men denkt dat geld - waarmee je alles kunt doen, alles kunt kopen, alles kunt hebben - gelukkig maakt. Neen, ophoping van rijkdom maakt niet gelukkig. Wie zijn bestaansreden in overeenstemming met de natuurwetten van God uit het oog verliest, wordt als een schip zonder kompas. Vroeg of laat kwetst hij zich aan de kliffen van egoïsme en onverschilligheid. Hij dreigt lichaam en ziel te verspelen. De dag komt dat het Westen zoals het oude Romeinse Rijk op die manier ten onder gaat, tenzij het zich bekeert.”

Het boek dat kardinaal Sarah hierover schreef gaat over ‘God of niets’. “Van die titel neem ik niets terug, zei hij, hoe radicaal hij ook klinkt, want hij geeft goed weer dat de mens altijd voor de keuze staat. Onze eeuwige bestemming hangt ervan af.”

Tijdens onze laatste Passienamiddagen zeiden we nog: we zullen worden beoordeeld op alle keuzes die we maakten in ons leven, zowel grote als kleine. En in feite worden wij voortdurend voor keuzes gesteld. God gaf ons immers een vrije menselijke wil waardoor kiezen mogelijk is. Bovendien respecteert Hij onze keuzes. Aan ons dus om de juiste keuzes te maken. Aan ons om te kiezen tussen goed en kwaad, tussen God en de duivel (zoals paus Franciscus het verwoordde bij het prille begin van zijn pontificaat).

En over die keuzemogelijkheid die in de titel naar voren komt gaat de kardinaal verder: “Ja, **God of niets**. Ik geef toe, dit is radicaal, maar eigenlijk is het een kreet van verdriet. Het is niets anders dan een echo van Gods jammerklacht die als rode draad door de Bijbel loopt tot het Lam Gods alle lijden op zich neemt. *‘Keer terug, Israël, naar de Heer uw God. Door je eigen wandaden ben je ten val gekomen’*, klaagt God volgens de profeet Hosea (14, 1). Of in het boek Joël: *‘Scheur uw hart en niet uw kleren, en keer terug tot de Heer uw God want Hij is genadig en barmhartig voor wie berouw toont’* (2, 13).”

En in het N.T. kennen we onder andere de parabel van de verloren zoon of de barmhartige vader. Er is geen barmhartigheid of vergeving zonder berouw, zonder de wil zich te bekeren. De vader staat op de uitkijk maar het is aan de zoon om op zijn stappen terug te keren en vergiffenis te vragen, waarop de omarming volgt van de vader.

In de UvdP schrijft Luisa: Jezus houdt zoveel van hen die Zijn Hart omringen en vergiffenis vragen, dat Hij als het ware Zijn armen voelt breken om zo de gerechtigheid te vervangen door barmhartigheid. (blz 36)

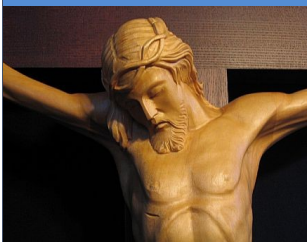
Ervoor kiezen om zich te bekeren, terug te keren, vergiffenis te vragen... Nog even terug naar kardinaal Sarah: "Ja, wij hebben een keuze te maken: of God, of onze zelfvernietiging. We moeten moedig alle aanvallen op het leven, van de conceptie tot de dood, bestrijden. We moeten onvermoeibaar ons geloof in God verkondigen."

*"Ga uit over de hele wereld en verkondig het **evangelie** aan geheel de schepping"* (Mc 16,15) In een wereld vaak zo ver van God verwijderd worden we opgeroepen tot evangelisatie, toen al en ook nu – een taak niet enkel voor priesters maar ook voor ons: getuigenis afleggen...

Het woord evangelisatie willen we met don Pablo Martin eens serieus bekijken en als het ware opentrekken in **OUDE, NIEUWE OUDE en NIEUWE EVANGELISATIE**. Zo willen we dit alles duidelijker stellen.

Het woord 'Evangelie' of 'Blijde Boodschap' heeft eigenlijk twee betekenissen, zei hij. Wat door Jezus werd gepredikt bij het begin van Zijn openbaar leven gaat hoofdzakelijk over het **Rijk Gods** (of derde FIAT): *"Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij"* (Mt 4,17). Johannes de Doper bracht net dezelfde boodschap (Mt 3,2).

En dit is het evangeliegedeelte waarover don Pablo spreekt - het andere is wat door de apostelen werd gepredikt na Pinksteren: *"Hij is de steen die door u, de bouwlieden, niets waard werd geacht en toch tot hoeksteen geworden is. Bij niemand anders is dan ook de REDDING te vinden en geen andere Naam onder de hemel is aan de mensen gegeven waarin wij GERED worden."* (Hnd 4,11-12 en zie ook 2,23-24.36)

Dit laatste verwijst naar de **Verlossing** (of tweede FIAT). Het is ook het Evangelie dat tot op vandaag door de Kerk wordt gepredikt en handelt over Jezus' menswording, Zijn verborgen en openbaar leven of hoe 'Hij rondging al goeddoende', en Zijn lijden, dood en verrijzenis. De priester noemt dit de **EERSTE of OUDE EVANGELISATIE** die NU OPNIEUW moet worden aangereikt. Ja, zoveel is vergeten, zoveel lijkt verloren te zijn gegaan, men is het kwijt, men heeft het verdrongen (zie hierboven). En dit opnieuw brengen van de oude evangelisatie kreeg de laatste jaren in onze Kerk het etiket 'nieuwe evangelisatie' opgeplakt. In feite moeten we hier spreken over de **NIEUWE OUDE EVANGELISATIE**.

EVANGELISATIE..

Die benaming komt van paus Johannes Paulus II, die vanaf 1983 hier bestendig voor heeft gepleit. Zo deed hij op het moment dat hij België bezocht een krachtige oproep tot 'nieuwe evangelisatie'. Deze paus had dus gezien - toen al - hoe groot de behoefte was om het geloof en het christelijke leven te vernieuwen. Hij toonde zich erg bezorgd over de afname van de christelijke praktijk in landen die vroeger toch wel 'bolwerken' waren van het christendom.

Ook paus Benedictus XVI liet meer dan regelmatig aanvoelen dat de Kerk het nodig heeft tot een nieuwe evangelisatie over te gaan en haar missionaire actie te versterken. Hij schreef eind 2010 zijn motu proprio 'Ubicumque et semper' - 'Overal en altijd' die de Pauselijke Raad voor de Nieuwe Evangelisatie tot leven riep. En vanuit deze Raad klonk het als volgt: "Het uur is gekomen om de deuren wijd open te zetten en de Verrijzenis van Christus 'weer te verkondigen'. De wereld van vandaag wordt geconfronteerd met een echte crisis, waarvan de secularisatie en de verzwakking van het geloof de oorzaak zijn en onder de mensen verwarring zaaien. Dit fenomeen heeft een belangrijk deel van de Kerk getroffen, ook de geestelijkheid..."

Verwarring, crisis, verzwakking van het geloof...

Het zijn triestige tijden, zegt Jezus tot Luisa: *"En hoe moeilijk is het in deze triestige tijden iemand te vinden die de waarheid manifesteert – zelfs onder de clerus, de religieuzen en de devote zielen."* (dl 7 – 16.9.1906)

"Vandaar de noodzaak van een nieuwe evangelisatie buiten maar ook binnen de Kerk. Dat God opzij werd gezet veroorzaakte een identiteitsverwarring bij het individu, onverschilligheid en onwetendheid over de essentiële inhoud van de geloofsleer." (Pauselijke Raad)

P. Cantalamessa sprak over 'afkeer van de evangelische boodschap'.

Priesters zijn – hoe spijtig - niet altijd bezig met de essentiële inhoud van de geloofsleer. Zo schrijft Luisa: Toen ik me vanmorgen buiten mezelf bevond meende ik priesters en prelaten te zien die bezig waren met menselijke interesses en wetenschappen. Die zijn niet nodig voor hun levensstaat. Daarnaast hadden ze tegenover hun oversten ook nog een geest van opstandigheid. Diep bedroefd zei onze Heer: *"Menselijke interesses en wetenschappen, en al die dingen behoren een priester niet toe. Zij vormen een modderige en bedorven tweede natuur. De werken die hieruit voortkomen - zelfs heilige dingen - stinken zo erg en maken zo misselijk dat ze voor Mij niet te verdragen zijn. Bid en breng eerherstel voor deze beledigingen, die Ik niet meer aankan."* (dl 7-25.8.1906)

Er is dus zeker expliciete verkondiging nodig, en de activiteiten waarop de nieuwe evangelisatie zich zal moeten richten zijn onder andere de liturgie, de biecht en de Eucharistie..." (Pauselijke Raad)

Op het einde van haar leven schreef Luisa in een van haar laatste brieven:

"De Eucharistie is de enige vertroosting in mijn leven..."

Copyright ©
Huis vd Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen